

A jutagári kommunisták a dolgozó emberekért

A pártszervezet harca a több, olcsóbb és könnyebb termelésért

Amikor a múlt év őszén Krizsán Ferenc elvtárs, a Szegedi Jutagárgyár igazgatója hazajött a szakszervezet kongresszusáról, az ott elhangzottak alapján arról is tanácskozott az üzem kommunistáival, miként lehetne megszüntetni a gyárban az éjjeli műszakot. Elsősorban a dolgozó anyák könnyebb-ségére, és úgy, hogy kevesebb szövőgépen — kisebb munkaintenzitással, azonos keresettel — ugyanannyit termeljenek.

Oktober vége felé járt már az idő és az emberek jobb boldogulását, a korábbi hibák megszüntetését, a könnyebb, termelékenyebb munkát kereső kommunisták célutató harcába álszent és ravasz módon belegázolt az ellenforradalom.

I

Oktober 30-án két és fél órány keresztül azt vitatták a gyári „munkastanács” által rendezett gyűlésen — Krizsán elvtárs jelenlétében! —, hogy elvarazdják-e őt, éppúgy, mint a többi vezető kommunistákat. Egyetlen érv sem szolt Krizsán elvtárs ellen —, csak mellette. Az egyik munkás például elmondotta, hogy beteg gyermekéért senki sem tett semmit, de Krizsán „polgártárs” — akkor így szólították — elintézte, hogy megfelelő munkakörben dolgozhasson. A kommunista igazgató fel-szólalásában határozottan elítélte az acsarkodó ellenforradalmárokat.

Annak ellenére, hogy a becsületes dolgozók megvédték a munkákból lett igazgatójukat —, másnap azzal az indoklással, hogy kommunista, „felmondta” Krizsán elvtársak, és „kivezeték” az üzemből.

Aztán tovább uszítottak az ellenforradalmi lovagok a rendszer, a Szovjetunió ellen, és habzó szájjal hirdették, hogy majd „ők” mindent elintéznek a dolgozók érdekében.

A következőket csinálta a gyárban az ellenforradalmi munkastanács: elzavarták a kommunista vezetőket, megszerverték a sztrájkot, s élelmiszerbeszerzésekkel foglalkoztak.

A józan gondolkodású munkásokban felmerült a gondolat: „Mi lesz velünk?...”

2

1957 januárjában mintegy 20 tagja volt az üzemi pártszervezetnek. E maroknyi kommunista csoporton kívül senki nem törődött a gyárban azzal, hogy „mi lesz velünk” —, holott korábban az ellenforradalmárok, a megfélemlítettek, a tévelygők olyan „tettrekészséget” mu-

tattak, mintha tíz perc alatt meg akarnák váltani a világot.

Keves volt az áram —, a munkanélküliség súlyos veszéllyel fenyegette a Jutagárgyár dolgozóit is. S ekkor a kommunisták, a „népszerűtlen”, becsületes, tette-kész, cselekvő emberek kezdeményezték. Javasolták: lehetőleg senkit ne küldjenek el az üzemből, amíg kevés az energia, inkább mindnyájan kevesebbet dolgozzanak. Szer-zettek egy traktort is a Mórahalmi Gépállomásról, és azzal hajtották meg egy 32 kilowattos generátort, amely biztosította a világítást, és ellátta energiával a porszívógepeket, több áram jutott a termeléshez. Később az üzem kommunista vezetői — Krizsán Ferenc igazgató, Nagygyörgy Imre, a pártszervezet intéző bizottságának elnöke, Bárkányi Ferencné ü. b.-elnök, Szotyori Nagy László, a szövőosztály vezetője — más szakemberek bevonásával új munkabeosztásokat dolgoz-tak ki. A szövő üzemszében a kétegépes rendszerről át-tértek az egygépesre, de úgy, hogy növekedett a gépek ki-használása — 45-50-ről 70-re emelkedett a szövőgépek határfoka. Összesen csak 10 dolgozót vettek fel és be-szó átszervezéssel, racionali-zálással, az inproduktív munkaerők produktív munkába való állításával elérték, hogy a szombat éjjeli mű-szak megszüntetése mellett teljesítették tervüket és nem csökkent az egy gépen dolgozó szövőnők keresete sem. Ugyanakkor a fonónők két-háromszáz forinttal többet vittek haza havonta.

3

„Mi lesz velünk?” — gyötrő kétsége már a múlté. Rövid pár hónap alatt az ellenforradalom szörnyű politikai és gazdasági kártevőit a Jutafonógyár kommunistái legyűrtek. Bizonyosodott, hogy csak a párt képes kive-zetni a dolgozókat a bajból a boldogulás útjára. S ma, nyolc hónappal az ellenforradalom után kerül sor a múlt év kora őszén tervbe vett el-gondolásuk teljes megvalósítására.

A május elseji sikeres munkaverseny után, most augusztus 20-ra készülődnek az üzemből. Nem külön szervezkedik a párt, a szakszervezet, a gyár állami vezetősége, hanem a kommunisták egy-ségesen kezdeményezték. A KISZ-fiatalk brigádokat alakítanak a VIT tiszteletére és a gyár munkásai azt javasol-ták, hogy a májusi eredmé-nyeiket szárnyalják túl mind mennyiségben, mind minőségben. És ami a legfőbb do-log: a kommunista Kaulkál Károly főmérnökkel egyetemesen megbeszélte a megszüntetésének végrehaj-

Uj román város

Ploiesti tartomány térképén új város jelent meg: Filipstii de Padure.

Nemrégén fejezték be a városban a bányászati szakiskola építését, ahol 600 tanuló-nak biztosítanak helyet. Egy 750 négyzetméteres területen épült háztömbben helyezték el az üzleteket, továbbá egy

garázst, amelynek autói munkahelyükre szállítják a bányászokat.

A város építését 1951-ben kezdték el és ez az első hónapjaiban fejezték be. Az elkövetkezendő években a város új lakásokkal, utakkal, trolibusz-vonallal és más létesítménnyel gazdagodik.

Nagy érdeklődés előzi meg az MSZBT ünnepi hangversenyét

Jelentettük már, hogy a Magyar-Szovjet Baráti Társaság szegedi csoportja szerdán este 8 órakor a Juhász Gyula Művelődési Otthon kerthelyiségében nagyszabású műsoros estet rendez. A műsorban Papp Júlia érdemes művész, az Állami Operaház magánéneke, Berec Katalin Jászay Mari-díjas, a budapesti Nemzeti Színház művésze; Moldován Stefánia, a Szegedi Nemzeti Színház magánéneke; Ivánka Irén, a Szegedi Nemzeti Színház magánéne-

kese, Miklós Klára, a Szegedi Nemzeti Színház művésznője, Megyesi Pál, a Szegedi Nemzeti Színház magánéneke, Szabady István, a Szegedi Nemzeti Színház magánéneke lépnek fel. A szegedi Bartók Béla Filharmonikus Zenekart Vaszy Viktor, a Nemzeti Színház igazgatója vezényli. A műsorban Glinka, Erkel, Berlioz, Puccini, Verdi, Mascagni, Saint Saens, Csajkovszkij, Musszorgszkij zene-kari művei és operáirai szerepelnek.

tását. A kommunista vezetők a részletes intézkedéseket is megtették, és a teljesítésre már megszületett a felajánlás: augusztus 20-ra elkészülnek a gépek átszervezésével.

Mert nagy dolog történik a Jutagárgyárban. Három új fonógépet és egy kártolót állítanak be a régi kisebb teljesítményű gépek helyébe, és ezzel az átszervezéssel az éjjeli műszak megszüntetése ellenére el tudják látni a szövő üzemszét elegendő mennyiségű fonallal. Az adott lehetőséget felhasználva, az átszervezésre százezer forintot költenek, de ugyanakkor ezzel az új munkabeosztással évente 500-600 ezer forintot takarítanak meg. Kiszámították: kisebb, de magasabb teljesítményű szövőgépekkel és a már említett nagyobb fonógépekkel az október előtti munkához viszonyítva jóval kevesebb fizikai erővel magasabb termelési eredményeket érnek el. Ezzel együtt kevesebb lesz az árak előállításának költsége és ügyes munkával tovább növekszik a dolgozók keresete.

Igy cselekszenek a munkások, a szocializmus megteremtése érdekében a Jutagárgyár kommunistái.

M. T.

„Légy tiszta szívedből kommunista...”

Levél Ausztráliából

Az alábbi levél a „Kisalföld” című napilapban jelent meg. A Győri Szakszervezetből küldték szerkesztőségükbe. A levélíró nevét nem közöljük. Olvasóink a levélből megérthetik majd, hogy miért. A levélből, — néhány teljesen személyes természetű dologon kívül — nem vettünk el semmit. Nem is kommentáljuk, mert önmagáért beszél.

KEDVES ZSUSZIKÁM!

Kívánom a jó Istentől, hogy levelem a legjobb egészségben találjon benneteket. Mi is jól vagyunk egészség szempontjából, de a körülményekkel most sajnos nem lehet dicsekedni. Lehet, hogy annál jobban végződik, de ez a jövő títka. Annyi bizonyos, ha ismertem volna előbb ezt a helyzetet, nem választottam volna. Sajnos semmi jót nem tudok írni. Jóska ugyan kapott munkát egy gumigyárban, Sidneyben. (Ausztrália.) Tegnap ment el, de vajon milyen lesz, még nem tudjuk.

Gabikával holnap délután indulunk Sidney mellé egy lágerba és addig ott kell maradni, míg Jóska lakást nem szerez. Jóska a gyári lágerben lakik, ott fizet heti 4 és fél fontot, én hullőn négy és fél fontot és a hely kereset 18 font 10 schilling.

Zsuzsikám, itt olyan bolond pénzforma van. Egy fonóban van 20 schilling, 1 schillingben 12 penny. Először az aprópénzt csak úgy hívtuk »egy penny«. Akkora a legkisebb értékű, mint nálunk a két forintos. Visszatérek a lágerhoz. Képzeld, ez a láger, ahol most vagyunk, olyan nagy, hogy a belvárostól a bécsi vámgig kitenné. Az egész ország tele van ilyenekkel és sok kisebb-ből. Befogadják a sok népet, mert a földjük nagy, elférnek rajta és mindenki éljen meg, ahogy tud.

Örülj most annak, hogy ott-hon vagy, mert hátha tég-ed is ide sodort volna a sors. Ne hidd, hogy talán elke-seredből írok így, már belenyugodtam, de az első hetekben bizony olyan nagy volt az elke-seredésem, mint általában itt

Vajon a fodortelepi lakosok meglepedésére fejeződik-e be a Körösi-ügy?

Legyen már végre rend a gátórház környékén!

Évtizedes már, vagy még annál is többre tehető a Körösi-ügy. Elképesztő dolgokból rakódott össze, halmozódott fel az idők folyamán, de senki ne higgye, hogy csak a Körösiék révén. Részesek ebben azok is, akik lovat adtak alá, éveken keresztül pártfogásukba vettek egy ilyen igaztalan ügyet — nyilván nem minden érdek nélkül; akik elmismásoltak, el-kentek minden panaszt, minden bejelentést, akár a lakosságtól, akár a helyi pártszervezettől érkezett is az, és akár »egyszerű» kihágást, akár nyilvánvaló büntényt tárt is az illetékesek elé. Akár, akár... — minden mindegy volt, a Körösi-ügynek mindig akadtak pártfogói, a fel-szabadulás előtt éppúgy, mint napjainkban.

A Fodortelepen lakik Körösi István gátőr, aki eme státusát még az apjától örökölte, újab-ban pedig, a köztudat szerint, a fiára akarta örökre hagyni, akiről már csak azt várták, hogy elérje az ehhez szükséges korhatárt. Szóval apáról-fiúra — nem is olyan rossz ez a gátór-ség, különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy mellette más, komoly hasznat hajtó tevékenységet is lehet elsődleges, főfog-lalkozásként üzni.

A gyalázkodók

Mert a gátórség ügyebár a korlátlan lehetőségek biztosíté-ka, és különösképpen az a Körösiék birtokában. Ők azok ugyanis, akik négylovas gazda-

ként műveltethették holdszámra bérelt és saját földjüket, tart-hattak cselédeket, fogadhattak napszámosokat, egyszóval bér-munkát kamatoztathattak a ma-guk hasznára, jólétére. Emellett hébe-hóba a népi demokráciát is gyalázhatták, és nyomdafes-téket nem tűrő szavakkal »nép-szerűsthetnek« — tisztességben megöszült, kommunista munká-sasszonyt, becsületes munká-ból élő lányával egyetemben, és ugyanakkor fasisztának kiált-hatnak ki olyan embert, aki fel-szabadító partizánharcokban ta-núsnított bátorságával szerzett elévülhetetlen dicsőséget nevé-nek és nemzetének. Igen, a »bec-sületes« Körösiék ennyi »luxus« igazán megengedhet-nek maguknak. Ha senki más nem is, de ők feltétlenül.

Az utca rémei

Mindez azonban — hogy úgy mondjam — semmi, vagy a leg-rosszabb esetben is csak apró-ság. A lényegét az egésznek az adja meg, hogy ez a »szép kis familia« a féltelen, mocskos, trágár szabadszájúság mellett tetteleges bántalmazásokkal, bosszúállással tartja állandó megfélemlítésben, rettegés-ben a környéket, a gátórház szomszédságát.

Évekkel ezelőtt például egy közvetlen szomszédságukban lakott özvegyasszonyt való-sággal kiűldöztek a saját há-zából. Más alkalommal egy kisfiút taszítottak telen a Körösi-fiúk egy vasszánkóra, akinek ez egy fogába került, majd pedig lemoshatatlan festékekkel kenték be az arcát és trágyával tömték tele a száját. Az egyik kislánynak vaskerítésbe verték a fejét, mert az rájuk vallott, amikor egy betöréses lopást követet-tek.

Idős emberek ellen

Számtalan hasonló gyerek-kori »csínytevéseit« teljes dicsőséggel folytatják tovább, ma 18-19 éves létéükre is ezek a jólnevelt fiatalemberek, olykor-olykor anyai tá-mogatás mellett. Esténként galambvadászatokat tartanak — a háztetőkre telepedett galombokat irtják kövel, s ezáltal a lakosság testi épség-gét is veszélyeztetik. Kutya-ikkal pedig a szomszédok ap-pátárságát, háziállatait té-páztalják, tépetik szét a Kö-rösi-legények. Április 18-án, délután pedig a nyugdíjas Forgó Istvánt verték meg a

Érdekes előadás hangzott el Szegeden a szuezi helyzetről

A TTIT Csongrád megyei szervezete és a Hazafias Népfrent rendezésében nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott »A szuezi háború és a közel-keleti helyzet« címmel a Juhász Gyula Művelődési Otthonban Polgár Dénes elvtárs, az Esti Hírlap főszerkesztője. Az Egyiptomi Köz-társaság nagykövetsége is képviseltette magát az elő-adáson Sheriff Lotfi budape-steri megbízott követ szemé-lyében, aki másodízben látogatott most Szegedre, s szívesen hangon üdvözölte anyanyelvén a szegedi kö-zönséget.

Az előadó, Polgár Dénes elvtárs, igen alapos felké-

szültséggel, színesen számolt be Egyiptom társadalmi, gaz-dasági és kulturális életéről, s arról az óriási fejlődésről, melyet 1952, a gyarmati iga-alói felszabadulás óta Nasz-szer elnök vezetésével meg-tett. Hosszasan foglalkozott a szuezi problémával, s az angolok október 29-i gyilkos agressziójával.

Az előadást három kisfilm szemléltette, amelyek a fel-szabadult követ epizódjait a Port Said-i támadás óriási pusztításait és Kairó csodá-latos szépségét mutatták be. Az előadás hozzájárult ahhoz, hogy a magyar és egyiptomi nép egyre fokozódó barátságát elmélyítse.

Mikor és hol lesznek a kerületek gazdaggyűlései?

Néhány nap múlva megke-ződnek az aratás és ceplés munkálatai. A nagy munkaidő beállta előtt a kerületek gazdál-kodói összejönnek, hogy megbe-széljék a soronlevő munkák ten-nivalóit, valamint az amerikai szövőlepké és a burgonyabogár elleni védekezés módszereit.

Az újszegedi gazdakör szom-baton, ma este fél 8 órakor gaz-dagyűlést tart, Marostó utca 2 szám alatt (az italbolt külön-terében).

Móravároson a volt Sándor-féle vendéglőben reggel 9 óra-kor;

Alsóvároson a volt Gárgyá-féle vendéglőben (Rákóczi u. 11.) délelőtt fél 11-kor;

A Mihályteleki iskolában dé-lután fél 6 órakor.

A gazdaköri elnökségek a tar-ságon kívül minden érdeklődőt szívesen látnak.

1957. június 22.

3